

faaer meget klart i nærværende Tilfælde; her er bragt i Forslag at anvende en Sum af 100,000 Rd., og, dersom den bliver voteret denne Gang, saa er den vel egentlig ogsaa voteret for Fremtiden (Winther: Nei!). Nu vel saa er den dog idetmindste voteret for dette Aar, men det vil dog altid være et Præcedens, som kunde have til Følge, at den lettere vilde blive bevilget, naar den blev bragt i Forslag ogsaa til næste Aar. Jeg meener nu, at uagtet dette Forslag ogsaa fra sit hele Indholds Side neppe kan ventes at ville gaae igjennem her i Thinget, hvor der nemlig er gjort Forslag til paa Statens Vegne at anvende et betydeligt Beløb i et Niemed, som stedse baade her og overalt er blevet anseet for en Communesag, erkjender jeg ogsaa, at paa den anden Side have de Mænd, om hvem der her er Tale, vistnok et saa vel begrundet Krav paa, at man kommer dem til Hjælp, at dette Hensyn muligt kunde have til Følge, at endeel af Thingets Medlemmer vilde gaae ind derpaa. Skulde de derfor ikke af disse Hensyn lade dem bevæge til at forkaste dette Forslag, saa mener jeg, at de i ethvert Tilfælde bør lade dem bevæge af det Hensyn, ikke at ville indvotere noget i Finansloven ganske udenfor det, som Regjeringen har bragt i Forslag. Men, vil man sige, at en Indvotering af en saadan Sum fra Regjeringens Side muligt mere skulde betragtes som en Bemyndigelse end som en Lov, der skulde gaae i Opfyldelse, saa skal jeg ikke kunne afgjøre, om Regjeringen, dersom dette Forslag gik igjennem, vilde være istand til, efterat Rigsdagen havde erklæret sig paa en saadan Maade til Fordeel for samtlige Skolelærere, at nægte, at dette Beløb kom dem tilgode. Der er imidlertid et andet Forslag, som ogsaa her foreligger, hvor det vil fremgaae endnu klarere, at det er mere end en Bemyndigelse, men at det virkelig er en ny Lov, der sættes igjennem. Her er nemlig bragt i Forslag at bevilge udenfor det, der er forlangt, 500 Rd. til Institutbestyrer Steffensen. Jeg vil nu meget gjerne erkjende, at denne Mand er meget værdig og vel kan have fortjent en saadan Understøttelse, men jeg mener dog, at det paa ingen Maade gaaer an, at Rigsdagen indvoterer saadanne Bestemmelser i Fi-

nantsloven og derved faaer dem ophøiede til Love, uden at den kongelige Indskyldelse har kunnet udøve sin gode Ret paa denne Deel af Lovgivningen. Det er af disse Grunde, jeg anseer det for aldeles utilfsedeligt, at Rigsdagen her gaaer ind paa disse Forslag.

Men maaskee man vil sige mig: ja det er rigtigt, forsaavidt som Regjeringen skulde modsætte sig dem, men skulde Rigsdagen ikke, forsaavidt som Regjeringen ikke modsætter sig dem, have Ret til at tage en saadan Bestemmelse? Man maa her lægge Mærke til, at der er en stor Forskjel imellem ikke at modsætte sig og at erklære sig for et Forslag; fordi en enkelt Fag-Minister ikke har Noget imod et saadant Forslag, saa er det dog langt fra derved tilkjendegivet, at det er Regjeringen, der understøtter det, og jeg mener derfor, at Rigsdagen ikke tør optage en Bevilling som den, hvorom der her er Spørgsmaal, med mindre Regjeringen qva Regjering understøtter det, men at den paa ingen Maade maa lade sig nøie med, at en enkelt Fag-Minister ikke synes at have Noget derimod, thi man maa lægge Mærke til, at her ikke alene er Spørgsmaal om, at en enkelt Sum faaer en fornødig og retfærdig Anvendelse, men der er her Spørgsmaal om, at Statens Midler erholde den retfærdigste, den fornødigste og den bedste Anvendelse, og derom mener jeg, at den enkelte Minister ikke fra sit Standpunkt kan dømme, hvorimod det kun er den hele Regjering, der vil kunne bedømme det. Der er ingen Stat, der er saa rig, der har saa mange Midler, at den kan tilfredsstille alle Statsførnødheder, og den maa derfor træffe et Udvalg blandt dem, der ere meest paatrængende; derfor mener jeg, at enhver Statsudgift uden Undtagelse skal fremgaae af Forslag, ikke fra Thinget her, ikke fra den enkelte Minister, men fra den samlede Regjering. Maaskee vil man optæse mig det Spørgsmaal, om da Rigsdagen i Sager af denne Natur ikke skulde have Initiativ. Jo, tilvisse har Rigsdagen Initiativ, den har det i fuldeste Maade, og den skal ogsaa benytte det hvergang den troer at have Anledning dertil, men, dersom man spørger mig, hvorledes man skal benytte det, saa siger jeg, man skal indbringe et særligt Lovforslag om sige Gjens-